

Arrest

nr. 70 021 van 17 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 14 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 juli 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die van Oekraïense nationaliteit verklaart te zijn, dient op 24 januari 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 31 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer X.

Op 3 mei 2011 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 11 mei 2011 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 14 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is. Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 11.05 2011 bij onze diensten werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 09.05.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Aldus is de aanvraag onontvankelijk.

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, haar ter kennis gebracht op 03.05.2011, en dient zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten.

(...)."

Op 15 augustus 2011 dient verzoekster een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.2. Verzoekster voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de materiële motiveringsverplichting io art. 9ter § 3, 3° Vreemdelingenwet

1. Verzoekster haalt een eerste middel uit de schending door de Belgische Staat van de materiële motiveringsverplichting ex art. 1 t.e.m. 3 van de wet van 29 juli 1991 iuo art. 9ter § 3, 3° Vreemdelingenwet.

Ten onrechte wordt in de bestreden beslissing gesteld dat het medisch getuigschrift geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van de ernst van de aandoening van verzoekster.

2. Primo blijkt de ernst van de aandoening voldoende duidelijk uit de aard van de aandoening zelf, nl. de ziekte van Reyman (FMF).

Deze ziekte kent geen verschillend gradaties: men heeft de ziekte van Reyman, of men heeft deze niet. Net zoals iemand met het HIV-virus besmet is, of niet; in de ernst van besmetting c.q. van deze aandoening kunnen geen gradaties worden gemaakt.

De diagnose zelf impliceert m.a.w. een – nl. de enig mogelijke- uitspraak omtrent de ernst van de ziekte. Van een geneesheer kan niet verwacht worden dat hij standpunt inneemt nopens de ernst of gradatie van de ziekte van Reyman; hiervoor bestaat geen enkele wetenschappelijke basis.

3. Anderzijds merkt verzoekster op dat er twee medische attesten werden bijgevoegd:

Eén van dr. L. dd. 09.05.11 (stuk 3)

Eén van dr. D. B. dd. 06.05.11 (stuk 5)

Beide attesten spreken zich ontegensprekelijk wel uit over de ernst van de aandoening:

In het bijgevoegde medisch getuigschrift van dr. L. wordt wel degelijk uitspraak gedaan nopens de ernst van de aandoening van verzoekster:

Eenzijds vermeldt het medisch attest zich duidelijk de symptomen van de ziekte van Reyman, nl. koorts en buikpijn, elementen die onlosmakelijk verbonden zijn met de ernst van de ziekte, en de ernst van de ziekte

Anderzijds werd ook een bijlage gevoegd bij het medisch attest, d.i. een uitgebreid medisch-wetenschappelijk artikel m.b.t. de FMF- aandoening (stuk 6); als (verduidelijkende) bijlage maakt dit attest uiteraard integraal deel uit van het medisch getuigschrift; in dit attest wordt uitvoerig ingegaan op de verschillende symptomen van de ziekte, hetgeen opnieuw een verduidelijk vormt m.b.t. de ernst van de ziekte

In het bijgevoegde medisch getuigschrift van dr. D. B. worden de symptomen klaar en duidelijk uiteengezet, met aanduiding van de duur en frequentie van de aanvallen; onder B worden nl. volgende diagnose weerhouden:

Koorts - hoofdpijn- (...) pijnen

Duur: enkele dagen

Frequentie: om de 1 tot 3 maand per jaar

Waar de bestreden beslissing stelt dat er geen enkele uitspraak wordt gedaan nopens de ernst van de aandoening, is zij feitelijk onjuist gemotiveerd, aangezien deze argumentatie manifest in strijd komt met de inhoud van de door verzoekster bijgebrachte medische attesten.”

2.1.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat het aan verzoekster toekomt om in haar aanvraag aan te tonen dat zij valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoekster legde bij haar aanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waarbij de diagnose “Familiale Mediterrane Koorts, een erfelijke ziekte aandoening die koorts en buikpijn veroorzaakt” wordt aangegeven. De verwerende partij merkt op dat deze diagnose op het eerste gezicht een ernstige ziekte lijkt, maar dat het duidelijk is dat de “ernst” van de ziekte niet *in concreto* wordt beschreven.

De verwerende partij merkt op dat het aan de behandelende arts toekomt om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening, zoals overigens duidelijk wordt omschreven in het standaarddocument met verwijzing naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De verdere beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, dient immers te gebeuren door de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de staatssecretaris of zijn gemachtigde. Het volstaat dan ook niet om louter en alleen een medische aandoening te benoemen, zonder expliciet de ernst ervan op medische wijze weer te geven.

Artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet laat immers geen appreciatieruimte over aan de verwerende partij die zich *in casu* dient te beperken tot de loutere vaststelling dat het standaard medisch getuigschrift, zoals voorzien in het koninklijk besluit van 24 januari 2011, niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoekster aangehaalde beginselen en wetsartikelen.

2.1.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster voert aan dat de ernst van de aandoening blijkt uit de aard van de aandoening zelf, namelijk de ziekte van Reyman en dat deze ziekte geen verschillende gradaties kent. Er bestaat geen wetenschappelijke basis om een standpunt in te nemen omtrent de ernst of de gradatie van deze ziekte. Verzoekster meent dat de ernst van de aandoening blijkt uit de medische getuigschriften die zij heeft voorgelegd waaruit de symptomen van deze ziekte blijken met aanduiding van de duur en frequentie van de aanvallen, en uit een uitgebreid medisch-wetenschappelijk artikel over deze aandoening dat zij ook heeft ingediend bij haar aanvraag.

De aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Art. 9ter

§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke

integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig [artikel 20](#) van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het medisch getuigschrift dat verzoekster voorlegde, niet voldoet aan artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet: het beantwoordt niet aan de voorwaarden van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet, het vermeldt niet de graad van ernst van de ziekte.

Uit de hierboven weergegeven bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit de stukken van het dossier blijkt dat het medisch attest van 9 mei 2011, dat verzoekster voorlegde bij haar aanvraag het volgende vermeldt: *“Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend”*. De naam van de aandoening van verzoekster wordt vermeld, en er wordt verduidelijkt wat deze aandoening is: *“een erfelijke aandoening die koorts en buikpijn veroorzaakt (periodisch)”*. In het medisch getuigschrift wordt bij *“actuele behandeling”* vermeld: *“Momenteel moet de diagnose nog bevestigd worden. Zou gesteld zijn in Oekraïne.”*

Uit het medisch getuigschrift blijkt dat bij *“diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen”* enkel wordt vermeld wat de aandoening is en wat de symptomen ervan zijn. Tevens wordt vermeld dat deze diagnose nog moet worden bevestigd. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris, en het steunt op een correcte feitenvinding, om te oordelen dat in het medisch attest geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekster meent dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de aard van de aandoening, uit de overige vermeldingen in het medisch attest en uit het door haar voorgelegd medisch-wetenschappelijk artikel over deze aandoening, kan zij niet worden gevolgd. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit een bij de aanvraag gevoegd medisch artikel of uit de overige bewoordingen van het medisch attest, die er trouwens op wijzen dat de in Oekraïne gestelde diagnose nog moet worden bevestigd.

De gemachtigde van de staatssecretaris is op grond van een correcte feitenvinding en in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing gekomen.

De schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoekster voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van het redelijkheidsbeginsel

Bij haar aanvraag heeft verzoekster alle noodzakelijke informatie bijgebracht m.b.t. de aandoening waaraan zij lijdt.

Zij bracht naast de geciteerde medische getuigschriften (met een bijlage over de FMF-ziekte) ook nog een verklaring bij van een therapeut Starostenko die het bestaan van de ziekte bevestigt.

Zoals hoger uiteengezet geven deze attesten (minstens in hun samenlezing) een duidelijk beeld over de ernst van de aandoening van verzoekster.

Verwerende partij beschikt(e) als administratieve overheid bovendien over een zekere beleids marge welke haar in casu bij voorbeeld toeliet om verzoekster - voorzover noodzakelijk- alsnog de mogelijkheid te bieden bijkomende informatie te verstrekken m.b.t. de ernst van haar aandoening.

Waar de bestreden beslissing de aanvraag zondermeer onontvankelijk heeft verklaard om reden dat er geen enkele uitspraak zou worden gedaan over de ernst van de aandoening (de ziekte van Reyman), getuigt deze van een al te rigide formalisme en derhalve van een kennelijk onredelijke houding in hoofde van de Staatssecretaris.”

2.2.2. In de nota repliceert de verwerende partij hetgeen wordt uiteengezet onder punt 2.1.2.

2.2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het

geval is. Gelet op de analyse van het eerste middel blijkt dat verzoekster met haar betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET